

van het opgeheven strak-energieke hoofd zeer fraai is weergegeven.

Van de kleinere plastiek treffen een paar aardige bronzen uiltjes van P. v a n d e r N a t en van denzelfde een fijn en gevoelig beeldje van een reiger. Een bepaalde vergissing vormen de als messenleggers bedoelde plastiekjes van G. W. J. R u e b. Een slak, een haas, een hond, e.d. eenigszins in de lengte gerekt maar naturalistisch gezien, moeten dienen om daar bovenop tafelgerei te leggen: een principieele fout. Dit is gepruts, dat men hier niet had moeten vertoonen.

J. S.

MODERNE TAPIJTWEEFKUNST.

Vlaanderen is het land, waar de kunsten weer schoon gaan bloeien en hoe natuurlijk is het, dat hier de drang is ontstaan om de tapijtweeffkunst, welke eertijds schier de grootste roem van Vlaanderen uitmaakte, te herscheppen! Het zijn de juffrouwen De Saedeleer te Etichove, die zich op deze kunst toeleggen en daarbij van eigen en van anderer ontwerpen gebruik maken. Een aantal van hun werkstalen waren niet lang geleden bijeen in de Haagsche Kunsthandel d e S i r k e l, tapijten van kleinen omvang. Voor haar werkplaats leverden een aantal beeldende kunstenaars in België en Frankrijk ontwerpen. Zoo is hier b.v. een kleedje van Z a d k i n e, dat „Fluisteringen” heet en twee tot elkaar gebogen menschenfiguren weergeeft, een vrij ongelukkig ontwerp, niet fraai van kleur en met de principieele fout, dat het kleedje ons dwingt te loopen op naturalistisch weergegeven figuren van levende wezens. Beter zijn de ontwerpen der De Saedeleer's zelf, zie b.v. „Eden” van Lieven de Saedeleer met zijn jubelend oranje licht en de kleedjes „Ster” en „Vogels” van Elisa de Saedeleer. Van een goed begrepen decoratieve werking zijn ook de kleedjes naar ontwerpen van P a u l H a e s a e r t s en A l b. v a n H u f f e l; aan zijn voorganger Colenbrander herinnert even het tapijt „Arabesques” van J u l e s B o u l e z, dat een groen met wit en zwart vak omsluit door een blauwen rand.

Wat bij ons — al lang geleden — Colenbrander maakte en wat nu Jaap Gidding doet, is zeker niet minder dan dit alles. Ja, Colenbrander steekt er toch nog boven uit, hij, die met een voor Holland zoo ongewoon-machtige fantasie zijn kleurfeesten droomde al tientallen jaren geleden! Maar dit neemt niet weg, dat het frissche Vlaamsche initiatief der kundige De Saedelaers een verheugend teeken is en veel hoop geeft voor de nieuwe ontwikkeling der tapijtkunst.

J. S.

